

HISTORIE: Podobnost současnosti s dobou Napoleona Bonaparte

- CZ24 News | 2. prosince 2022

Pod mým úvodním komentářem je *úryvek z epochy Evropské historie*, a to z doby vlády *neporazitelného* Napoleona Bonaparte, o níž se na školách většinou nic nevyučuje. A už vůbec se nahlas neříká, kdo stál tehdy za posedlým, psychicky nemocným císařem Francie. Obraz dnešní reality si lze analogicky, pro orientaci kam vše směřuje, složit z jednotlivých scén této dramatické minulosti.

Opakování historie není nejen na škodu našemu rozhledu, ale jak uvidíme v následujících řádcích, velice mnoho akcí se podobá současnému dění v Evropě. Jen je třeba si za *obchodní blokádu Anglie z minulosti* vyměnit mezinárodní aktuální *sankce proti Rusku*, kterými se marně EU, USA a další "západní mocnosti" snaží srazit Rusko neúspěšně na kolena. Válečná propaganda v médiích hlásá velká vítězství a zesměšňuje společného nepřítele nekončící stupiditou a hysterií v každém kousku mediálního prostoru. *Jak podobné známému Orwellovu románu.*

Ruský trh se podobně, jako tehdy britský, obrátil do jiných zemí v Asii a jižní Americe, kde díky tomu nastává hospodářský vzestup, podobně jako při obchodu s Ruskem a Čínou.

V českém prostoru to nelibě nesou západní budovatelé "moderní napoleonské říše demokracie", různí fialové, vystrčilové, lipavští, rakušanové, rozzlobeně komentují takové zprávy a zasévají nenávist, aby sklízeli bouři, vyvěšující jako praví a oddaní protektorátní ministři a protektoři USA a EU vlajky s mrtvolou Putina v pytlí. Podobně se chovají hystericky a hloupě jiní představitelé vlád EU a dalších zemí. Jednají podle scénáře hlavních válečných propagandistů, přesně podle instrukcí. Ve své zaslepenosti mocí a důležitostí ovšem stále ještě nevidí, že likvidují sami sebe, své rodiny a rody, své národy, svoji budoucnost na dlouhé časy. Že jsou hrobaři Evropské budoucnosti.

Novodobí hrdinové a velcí bojovníci již nebojují v zákopech, ale poněkud změněnou formou boje. Hřímají ve svých kancelářích, za řečnickými pultíky, před objektivy kamer. A to gesty, sankcemi proti nepříteli, plamennými projevy, slovy nenávisti. Velkou loajalitou nesoucí rysy náboženského blouznění i posedlosti, porážením pomníků, pliváním na hrdiny a bohatství minulosti, a to ve jménu svobody a blahobytu těch, které právě obětovali "na oltáře šíleného boha války", z nerozumu, ze zvrácené mysli a šílené oddanosti "velké vizi zítřka".

Nová situace je však v mnohém jiná. Mocenská mafie řídící globální trh našla mnoho přechočných budovatelů "demokracie západního typu", která je již zcela evidentně despocií s totalitními rysy režimu, jenž nemilosrdně uplatňuje na své občany. Mnozí lidé si ani nevšimli, že je zde již mnoho roků a pouze rafinovaně a opatrně postupuje ve své mocichtivosti a hrabivosti. Aktuálně již do nesnesitelných forem totalitního a despotického režimu v jednom.

Ani tehdy, začátkem 19. století, nikoho z mocných a bohatých podporovatelů Napoleona Bonaparte netrápilo, kolik milionů Francouzů, Britů, Němců, Rakušanů, Rusů bylo a bude obětováno na oltář válečné lítice, jak neskutečně finančně i materiálně strádala Evropa a Británie (blokáda) pro uskutečnění jejich "velké vize", vzniku mocné říše ve stylu Alexandra Velikého. Stačilo k tomu všemu dostatečně motivovat vládní úředníky na různých vhodných místech velkými zisky, podílem na střežení a obraně císařských rozkazů, šílené generály nebo vojevůdce ovládnout propagandou a vizí spoluúčasti na vzniku skvělé a neohrožené světové říše blahobytu. Tam bude mír a prosperita, a proto válka i bída, na všech úrovních, bez ohledu na počty mrtvých a zdecimovaných.

Co je poněkud překvapivé, že se mnoho Evropanů podílelo na likvidaci svých rodin, dětí, hospodářství, půdy aj. hodnot budovaných desetiletí a staletí. Dnes je to však poněkud v globálnějším rozměru moci. Ještě mnoho událostí té doby by bylo možné komentovat nebo prostudovat. Byli bychom překvapeni tím, jak velice se v mnohém podobají válečnému scénáři současnému, právě probíhajícího válečného konfliktu na východě Evropy.

O tom, jak se Napoleon přibližoval válce s carským Ruskem i jeho hranicím vyhlášením *Duché de Varsovie*, jak probíhaly přípravy na tažení do Ruska v jednotlivých městech, o odporu proti verbování a nakonec, jakou tragédií skončilo tažení Napoleonovy armády do Ruska, jejímž hlavním viníkem byla prý "ruská zima". Na někoho se to musí svést! I to se dlouho tajilo a tehdejší francouzský tisk hřímal oslavné písně na hrdinství velké Napoleonovy armády.

Ted' již citace z širšího článku, které lze sestavit díky jednotlivým kamínkům do velké mozaiky událostí, jež se v jiných variacích znovu opakují, posunuty do jiné dimenze reality.

—

cit.

—

Když pak 14. října 1806 porazil na hlavu Prusy i Sasy u Jeny a Auerstedtu, **rozhodl se Napoleon zničit anglický obchod tím, že zakáže anglickým lodím vjezd do kontinentálních přístavů. Dne 21. listopadu vydal "berlínský dekret", kterým vyhlásil kontinentální blokádu a zakázal spojencům Francie i neutrálním státům obchodovat s Anglií a jejími koloniemi.** Anglie kontrovala blokádu francouzských přístavů a zastavila veškerý námořní obchod, který neprocházal jejími přístavy, včetně obchodu Spojených států.

Následky kontinentální blokády byly pro Evropu nedozírné. Napoleon chtěl Anglii srazit na kolena, blokáda však uškodila více francouzským spojencům a vazalům, než houževnaté paní moří a oceánů. Aby byla blokáda co nejúčinnější, nepodléhaly zákazu dovozu jen anglické výrobky, ale konfiskovány byly také produkty kontinentální Evropy, které se anglickému zboží podobaly (např. textilie a ocelářské výrobky). **Dřívější čilý obchodní ruch s Anglií a Spojenými státy ustal a ceny vystřelily do výše.** Protože se Evropa nemohla obejít bez anglických a koloniálních výrobků, rozkvetlo všude podloudnictví, které však nemohlo nahradit přerušené obchodní vztahy. Pevninský průmysl se bez dovážených surovin dostal na mizinu, zatímco Anglii se podařilo udržet obchodní vztahy s Portugalskem a na některých místech Španělska (Cádiz).

V roce 1807 přistoupilo k blokádě také Rusko a ukončilo obchodní vztahy s britským impériem. Anglie ovšem nepřihlížela nečinně. Aby zabránila Dánsku přistoupit k francouzské blokádě, přepadla v září téhož roku britská flotila Kodaň, kterou bombardovala a dánské loďstvo bylo odvedeno do anglických přístavů. Na jihu Evropy pak zůstávalo jediné Portugalsko, které se nepřipojilo k blokádě. Aby dostala Francie celý kontinent pod svou kontrolu, rozhodl se Napoleon Portugalsko obsadit. Když silné francouzské oddíly vtáhly do země, podařilo se portugalskému králi Janu VI. za pomoci Anglie uprchnout s rodinou do Brazílie.

V Brazílii prováděl vypuzený král hluboké hospodářské a politické reformy a zavedl státní vzdělávací systém. Díky těmto reformám se rychle pozvedlo hospodářství dosud zaostalé portugalské kolonie. Angličtí obchodníci, zbaveni možnosti obchodovat s Evropou, vycítili novou příležitost a začali hromadně vyvážet zboží na rostoucí brazilský trh. Nová odbytiště v Jižní Americe kompenzovala ztrátu evropského obchodního prostoru a významně zlepšila hospodářské klima na britských ostrovech.

Situace v Evropě se však dále vyhrcovala a 5. srpna 1810 vydal Napoleon "dekret trianonský", kterým zatížil všechno koloniální zboží - samozřejmě s výjimkou

francouzského - clem ve výši až 50 %. Další dekret z 19. října téhož roku pak nařizoval veřejně pálit zabavené britské zboží a zvláštní soudy začaly tvrději postupovat proti pašerákům. Protože však **mnoho kontinentálních podniků bylo závislých na anglických surovinách a polotovarech, vedla tato zpřísněná opatření k masové nezaměstnanosti a velkému počtu krachů firem a obchodních domů.**

Zostření kontinentální blokády postihlo nyní i anglické obchodníky. Jestliže se dosud mnoho produktů dostávalo na pevninu různými oklikami, tak po přísných opatření francouzských úřadů obchod s kontinentem zcela ustal. Účinnost blokády můžeme dobře posoudit z údajů amsterodamského přístavu. Když ještě v roce 1807 přivezlo 192 lodí do Amsterdamu zboží v hodnotě 11 miliónů guldenů, tak v roce 1808 připlulo se zbožím jen 44 lodí a v roce 1809 pouhých 21 obchodních plavidel. V roce 1810 našlo cestu do přístavu již jen 5 lodí a konečně v roce 1811 žádná. **Teprve v roce 1814 připluly do Amsterdamu první tři americké lodě a mezinárodní obchod začal opět ožívat.**

Ztráta trhů přivedla mnoho obchodních domů do platební neschopnosti a protože již nikdo nechtěl poskytovat nové úvěry, zaklepaly na dveře první konkurzy. Nastala řetězová reakce a lavina bankrotů se dala do pohybu. Krize zachvátila postupně celou Anglii a její vír stáhl mnoho továren, bank a obchodních společností ke dnu.

Anglické hospodářské zemětřesení pocítili také obchodníci na druhé straně Atlantiku, kteří udržovali s Británií úzké obchodní vztahy

AUTOR: Roman Donda

[ZDROJ](#)